

A szeretet egységében

(A szakadás szelleme ellen)

Ismét mondom néktek, hogy ha ketten közületek egy akaratot lesznek a földön, bármely dolog felől, amit csak kérnek, megadja nékik az én mennyei Atyám. Mert ahol ketten, vagy hárman egybegyűlnék az én nevemben, ott vagyok közöttük. **(Mát.18.19,20)**

Vajon járnak-e ketten együtt, ha meg nem egyeztek? **(Ámos 3.3)**

Isten a békesség és szeretet Istene. Amint az **I.Kor. 13.4-8**-ban megvizsgáljuk az isteni fajta szeretet jellemzőit, minden tulajdonság, viselkedésforma a megbotráncozás, széthúzás, szakadás ellen szól, és a megbékélést, közösséget, egységet szolgálja.

Az **Efez. 1.9,10**-ben azt olvassuk, Istennek az akarata, és a jókedve telik abban, hogy ismét egybeszerkeszt, egyesít mindeneket Önmagában, a saját szeretetében.

Az eredeti teremtésben Isten teljes békességben, egységben, közösségben élt az első emberpárral. Sátán volt az, aki ezt az egységet szétszakította, beférkőzött Isten és ember közé. Ezt azért tette, mert gyűlöli az Urat. Mondhatjuk úgy is, hogy sátán a szétszakítás istene. Mindent megtesz, hogy az Isten és ember, az ember és ember közötti egység szétszakadjon.

János apostol írja első levelében **(1.3,4 Ige)**: Amint láttunk, és hallottunk, azt hirdetjük néktek, hogy néktek is közösségtek legyen velünk. A mi közösségünk ugyanis közösség az Atyával és az Ő Fiával, a Jézus Krisztussal. És ezeket azért írjuk néktek, hogy örömtök teljes legyen.

Tehát ez hozza nekünk el a megelégedettséget, örömet, kiteljesedést.

Látjuk a két végletet, Isten teljes egységet szeretne, az Ő ellensége, a sátán pedig a szétszakítottságot. Tudja, ha az emberek egységre (egyezségre) jutnak, úgy Jézus, az aki legyőzte őt, ott lesz velük, és neki nem marad esélye a pusztításra.

Ezért hát mit tesz? Minden trükköt, ravaszságot bevet, hogy befurakodhasson közéjük, megtéveszti őket, hazugságokkal félrevezeti őket. Az eltérősegeket erősíti,

szétválasztó gondolatokat, elképzeléseket, értékrendeket ültet el az emberek elméjébe, aztán addig erősíti ezeket, míg be nem jutnak a szívekbe, leuralva az emberek életét.

Ha valaki nem újjászületett keresztény, akkor esélye sincs ezt felismerni, mert szellemi sötétségben él. A sötétség erői kényük-kedvük szerint uralják, befolyásolják, sőt, irányítják a gondolataikat, az életüket. Filozófiai, politikai, vallási stb. különbözőségeket ültetnek el a szívekbe, utána hagyják, hogy az ebből eredő indulatok hatalmukba kerítsék az embereket, és elkezdjék egymást pusztítani.

Sajnos az újjászületett keresztények nagy tömegei is beleesnek az ördög csapdáiba, mert nem a szeretet által újjászületett szellemük vezetésében járnak. Nem növekednek fel, megmaradnak szellemi csecsemőnek, és a testi kívánságok, az érzelmek és az értelem érvelésének szintjén élnek. Ez pedig az ördög hozzáféréseinek a színtere, itt már befolyásolni tudja őket.

Nem véletlen, hogy az apostoli levelek folytonosan az egységre, a közösségre buzdítanak, és a botrányozás, viszály, szakadás ellen szólnak.

Kérlek pedig titeket atyámfiai, vigyázzatok azokra, akik szakadásokat és botrányozásokat okoznak a tudomány körül, melyet tanultatok; és azoktól hajoljatok el. **(Róm.16.17)**

Kérlek azonban titeket atyámfiai, a mi Urunk Jézus Krisztus nevére, hogy mindnyájan egyképpen szóljatok, és ne legyen szakadás köztetek, hanem legyetek teljesen egyek, ugyanazon értelemben és ugyanazon véleményben. **(I.Kor.1.10)**

Ha pedig keserű irigység és viszálykodás van a szívetekben, ne dicsekedjete, ne hazudjatok az igazság ellen, Ez nem az a bölcsesség, amely felülről jön, hanem földi, testi és ördögi. Mert ahol irigység és viszálykodás van, ott zűrzavar és minden gonosz cselekedet is van.

(Jak.3.14-16)

Valakik annak okáért tökéletesek vagyunk, ilyen értelemben legyünk: és ha valamiben másképpen értetek, az Isten azt is ki fogja jelenteni néktek. **(Fil.3.15)**

Azért levetvén a hazugságot, szóljatok igazságot, ki-ki az ő felebarátjával, mert egymásnak tagjai vagyunk. Ám haragudjatok, de ne vétkezzetek, a nap le ne menjen a ti haragotokon. Az ördögnek pedig ne adjatok helyet. **(Efez.4.25-27)**

A balgatat vitatkozásokat, a nemzetségtáblázatokkal kapcsolatos kérdéseket, a viszálykodást és a törvény felől való harcokat azonban kerüld, mert haszontalanok és hiábavalók. A szakadást szító embert egy vagy két intés után kerüld. **(Tit.3.9,10)**

Félek azonban, hogy amiként a kígyó a maga álnokságával becsapta Évát, akként a ti gondolataitok is megrontatnak és eltávolodnak attól az egyszerűségtől és tisztaságtól, amely Krisztusban van. Mert hogyha az, aki jön, más Jézust prédikál, akit mi nem prédikáltunk, vagy más szellemet vesztek, amit nem vettetek, vagy más evangéliumot, amit be nem fogadtatok, szépen eltűrnétek. **(II.Kor.11.3,4)**

Látjuk, hogy megtévesztő szellemek munkálkodnak. Sokszor a félelem magjait ültetik el, máskor a büszkeséget táplálják, az egót magasztalják. A félelem szelleme **(II.Tim.1.7)** erősíti azt a gondolatot, hogy a másik ember ellenünk van, valami olyat fog tenni, ami nekünk kárt okoz. Ha nem erősödünk meg az Istenbe vetett hitben, abban, hogy Ő a mi igazi forrásunk, védelmünk, akkor ez sok problémát fog okozni. Az ördögnek nyitunk így ajtót. A félelem minden formáját ki kell irtani a gondolatainkból, amire a legjobb út a szeretet. **(I.Ján.4.18)**

A büszkeség sajnos nem pozitív tulajdonság. Ugyanaz, mint a kevélység, vagy felfuvalkodottság, amikor az ego kerül előtérbe, a másoktól várt elismerés - és ha nem jön, máris ott az ellenérzés, keserűség, felháborodás. Létezik saját, személyes büszkeség, de van családi, nemzeti, egyéb csoportos (pl. focicsapat), vagy általunk favorizált személyek (színész, sportoló, politikus stb.) iránti büszkeség is. Ha valaki a büszkeségünk ellen szól (vagy nem szól mellette), máris ott a sértődés, az elszigetelődés, végül a szakadás.

Láthatjuk, amíg ragaszkodunk a saját értékrendünkhöz, hagyományainkhoz, saját kivagyiságunkhoz, nem tudunk egységre jutni. Csak abban az esetben, ha alázatot öltünk fel, letesszük saját elképzeléseinket, akarnokságunkat, sértődéseinket, botránkozásainkat, és a bennünk lévő szeretetre támaszkodva nem a saját érdekeinket, előnyeinket keressük, hanem a másokét. Isten értékrendjét kell beépíteni a szívünkbe, az lerontja a kevélységünket. Az Úrtól kell várnunk az elismerést, neki kell tetszeni a szolgálatunkkal. **(Luk.17.7-10, Mát.25.14-23)**

Jézus a magvető példázatában Isten (a szeretet) országának titkairól beszél **(Márk 4.11-20)**. A köves helyre vetett magok azok, akik valamilyen háborúság, egyet nem értés, viszály miatt megbotránkoznak, evvel kiesnek a helyükről, az egység és áldás helyéről, gyengítve Krisztus testét, saját helyzetüket, erősítve sátán pozícióját. A

Mát.13.24-39-ben meghatározza Jézus az ellenséget is az ördög személyében, aki a konkolyt veti a búza közé, hogy ne legyen egység, nehogy egyezni tudjanak, és nehogy Jézus ott lehessen közöttük. Közénk akar férkőzni, éket akar ütni, és szétválasztani bennünket.

Látnunk kell a veszélyt, sátán mekkora erőket használ arra, hogy folyamatosan botránkozásokat, sértődéseket, szakadást okozzon. Fel kell ismernünk, hogy ha helyet engedünk ezeknek a gondolatoknak, érzelmeknek, úgy ajtót nyitunk az ellenségnek. Hozzáférése lesz az életünkhöz. Ezt pedig nem engedhetjük meg magunknak. Abban a

pillanatban, ahogy a sértődés, csalódottság, keserűség gondolatai, érzelmei feltörnek bennünk, ellen kell állni nekik, és ezekkel együtt a szakadás szelleme, az ördög is el fog távozni tőlünk. (**Jak.4.6,7**) Nem engedhetjük meg magunknak, hogy elszakadjunk!

Ha győztes keresztény életet szeretnénk élni, azt csak egységben, békességben, az ördögöt, a sértődést, a viszályt, a szakadást kizárva tehetjük meg. Ahol egységben vannak az atyafiak, oda küld áldást az Isten. (**Zsolt.133**)

St.George